

Молода Україна

журнал українськот демократичнот молоді

РІК ВИДАННЯ XXXVI

БЕРЕЗЕНЬ — 1986 — MARCH

Ч. 353

ТАРАС ШЕВЧЕНКО — МАЛЮВАВ ІВАН КУБАРСЬКИЙ

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

в Канаді:

B. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Gregory Hawryluk
18 Meadowbrook Ave.
St. Catherines, Ont., L2M 7H1

Ihor G. Lysyk
885 Beaufort Ct.
Oshawa, Ont. L1G 7J7

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Penticton, B.C. V2A 6X3

Vira Kanareiska
6639-43 Rd., Rosemount
Montreal, P.Q. H1T 2R7

в США:

Головний представник
George Smyk
9559 Patton
Detroit, Mich., 48228

Iw. Ivahnenko
72 Feather Bed In.
Hopewell, N.J. 08525

Leonid Jemetz
2941 Amboy Road
Warren, N.Y. 13164

W. Ponomarenko
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

у Зах Німеччині:

Mychajlo Ihnatenko
2 Hamburg — Wandsbek
Lesserstr. — 225
West Germany

в Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd.
London W. 11, — England

в Австралії:

T. Myronenko
P. O. Box 302
Parramatta, N. S. W.
Australia 2150

МОЛОДА УКРАЇНА

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної
Української Молоді
Голова ЦК: О. ПОШИВАНИК

Редакція Колегія:

Л. Ліщина — редактор,
С. Голубенко, Ю. Криволап,
В. Родак — редактор сторінки
ЮнОДУМ-у, А. Лисий,
О. Пошиваник, Ю. Смик,
О. Харченко, Л. Павлюк.
Адміністратор Зіна Корець

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Canadian Youth
Association — ODUM

In USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: A. Poszewanyk

5240 N. Le Claire Ave.
Chicago, Ill. 60630, USA

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

у США, у Канаді і в Україні 15.00 доларів
Ціна одного примірника: 1.50 дол.

в Австралії 10.00 дол. (австрал.)
Ціна одного примірника: 1.20 дол.

в Англії і Німеччині 11.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.25 дол.

в усіх інших країнах Європи 10.00 (америк.)
Ціна одного примірника: 1.00 дол.

в усіх країнах Південної Америки 9.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 75 центів (америк.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає останнє число
журнала, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо присилати поштові значки або інтернаціональні купони (International coupons) на суму 50 канадських центів.

Редакція не приймає матеріалів без підпису автора і застерігає за собою право скорочувати статті і правити мову, рукописів не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди відповідають поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: Поезії — Б. Олександров, С. Караванський,
В. Симоненко, Р. Василенко, К. Прохоренко, М. Руденко. М. Вірний —
Заповіт свободи. О. Харченко — Граф М. Толстой у Торонто. А. Шевченко — „Минуле не можна проминути, а є ще майбутнє!“ Є. Кальман — Кінець
світу? О. Харченко — А. Шевченко в Торонто. А. Галан — Повернення
Енея. Сторінка Юн. ОДУМ-у.

Микола Вірний

ЗАПОВІТ СВОБОДИ

Сто сорок років тому, 6-го січня 1846 року (за новим стилем) Кобзар України, Тарас Шевченко, написав, заповідаючи його своїм землякам, сучасникам своїм і наступним поколінням „ЗАПОВІТ“:

„Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Україні милій,
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий.
Як понесе з України
У синє море
Кров ворожу... отоді я
І лани і гори —
Все покину і полину
До самого Бога
Молитися... А до того —
Я не знаю Бога.
Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте.
І мене в сім'ї великий,
В сім'ї вольний, новий,
Не забудьте пом'януть
Незлім тихим словом.

Кожне слово в „Заповіті“ Шевченка дихає тією свободою, яку Він бажав своїм землякам, запові-

дав їм і, мабуть, усім людям.

Свобода для Тараса Шевченка, як, очевидно, і для його народу, та й для людей світу — основа основ усього. Вона — основа усієї Божої світобудови, усього земного, неземного і потойбічного.

Без свободи не може бути й мови про будь-яке органічне й неорганічне життя взагалі, а зокрема й особливо життя людського.

Ми — нащадки Великого Свободолюбця стоймо тепер на межі: або Четверте Відродження України, або смерть українській індивідуальності, смерть нації.

Свобода — життя, правда, душа, істина Божа.

Без свободи немислимє українське чергове Відродження!

І не даремно, навіть творці Кирило-методієвського братства поняття свободи ототожнювали з істиною. Пантелеймон Куліш, згадуючи у своїх спогадах про Тараса Шевченка та про своє з ним розуміння свободи, нагадав також і про те, що вони це вписали в програму Братства:

„...нехай знають усі, що програмою нашого звільнення кріпаків служили слова Ізбавителя: „І уразумієте істину і істина освободить вас.“

Сто сорок років тому Шевченко заповів нам свободу.

Чи маємо ми, заповіджену ним, свободу?

Чи гідні ми, як індивідууми і як нація, без неї, нашої особистої і національної гідності?

Чи гідні ми Тарасового „Заповіту“?

Вашингтон, 1985 р.

Одумівський журнал «Молода Україна» під патронатом Комітету Українців Канади,
відділ у Торонті — влаштовує

ВЕЧІР ЖИВИХ СМОЛОСКИПІВ

Доповідь про правозахисників прочитає д-р Яр Славутич,
професор-емерит Альбертського університету

Вірші читатимуть:

Надя Ковальчук, Валентина Родак, Ніна Буцька і Інас Омельяненко.

Літературний вечір відбудеться в суботу, 19 квітня, 1986 р.
в Інституті Св. Володимира, 620 Спадайна вул., Торонто.

Початок о 7-ій годині вечора.

На вечір поета Яра Славутича запрошуємо шанувальників поета, любителів
українського мистецького слова, усіх поетів у душі та українську громаду
Торонта й околиць.

Після мистецької програми —
товариська зустріч і чайна гостина.

О. ХАРЧЕНКО

ГРАФ МИКОЛА ТОЛСТОЙ У ТОРОНТО

Щороку у Торонтському університеті читаються пропам'ятні лекції на пошану Василя Курелека, канадського художника українського походження, який помер 1977-го року, проживши 50 років.

У своїх картинах знаменитий художник намагався знайти глибший зміст життя, а мета лекцій на його пошану полягає в тому, щоб знайти правду за загально прийнятими припущеннями. Василь Курелек був глибоко релігійною людиною. Він уболівав за долю упосліджених і пригноблених, які творять більшість жителів на нашій планеті. У своїх картинах він змалював достоїнства декількох канадських етнічних груп — їхні традиції і досвіди. Пропам'ятні що-річні лекції названо його іменем, щоб підкреслити його вклад у культурну скарбницю Канади і тримати завжди свіжою пам'ять про великого канадського художника і громадянина. Ці лекції дають можливість визначним особам у галузях мистецтва, літератури, науки і політики — поширювати зрозуміння та належно оцінювати вселюдські вартості, а саме: гідність, свободу і відповідальність людини у суспільстві.

Пропам'ятні лекції Василя Курелека 1978-го року започаткували: професор Йоркського університету Рамзі Кук та декан університету Британської Колумбії Кенет Лисик. Пізніше на цьому форумі читали свої лекції: Роберт Конквест і Пітер Радовей — про голод в Україні 1932-33 років, Рой Романов, Джім Кутс, Тереза Раковська-Гармston, Володимир Тарнопольський та інші знаменитості.

З грудня 1985 р. доповідь прочитав у Торонтському університеті, на пошану Василя Курелека — граф Микола Толстой, на тему — „Шляхами Нюренбергу — Звинувачення проти червоної Москви“.

Граф Микола Толстой народився в Англії, 15 років після втечі його батька з Росії. В Англії він здобув високу освіту, вважається непересічним істориком, написав декілька книжок, серед яких виділяються: „Сталінова секретна війна“, „Вождь несповна розуму“, „Жертви Ялти“, та інші. Тепер друкується його книжка, під назвою „Міністер і масове вбивство“, в якій граф Толстой розповідає про примусову депатріацію донських козаків і югославів після Другої світової війни. Великий російський письменник Лев Толстой був би гордим за книжку свого родича графа Ми-коли Толстого, під назвою „Жертви Ялти“, бо ця книжка спричинилася до того, що в центрі Лондону був споруджений пам'ятник жертвам Ялтинської конференції, тобто тим мільйонам українців, росіян, білорусів, та інших колишніх радянських воїнів, які попали в німецький полон, та яких примусово депатріювали англо-американські війська.

Граф Микола Толстой твердить, що пакт Гітлера і Сталіна, який офіційно підписали Рібентроп і Молотов 1939-го року — був у силі ще раніше, бо Сталін, у своїй промові 10 березня 1935-го року заявив про бажання червоної Москви стати союзником фашистської Німеччини. Згідно з тим пактом Радянський Союз поставав сирівці та різні військові матеріали, потрібні гітлерівській Німеччині, яка тоді вела війну проти Франції та Великої Британії. Між нацистською службою безпеки Гестапо та НКВД відбувалася ідеальна співпраця, наприклад, у придушенні польського підпілля або в обміні політичними втікачами. Тоді Радянський Союз видавав гітлерівцям на певну смерть єврейських соціалістів, як і перед тим втекли із Німеччини у Радянський Союз, а гітлерівці видавали Москві, теж на певну смерть, антибільшевицьких діячів із російських емігрантів, які перебували в Німеччині.

Масове вбивство польських офіцерів, у лісі, біля Катині, у квітні 1940-го року, на думку Миколи Толстого було зумовлене не бажанням Сталіна знищити польську еліту, що по-пала в радянський полон, а скоріше страхом Сталіна, який перелякався висадки британських і французьких військ у Норвегії. Сталін тоді сподівався також висадки альянтів у Фінляндії, що на його думку мало б спричинити крах гітлерівської Німеччини та розвал комуністичній імперії на чолі із ним — Сталіним — вірним колаборантом Гітлера. Сталін тоді побоювався що польські полонені офіцери можуть відіграти таку саму роль, як полонені чехи, під час громадянської війни, коли чеський легіон вивіз багато золота із Росії, а тому він — Сталін наказав знищити польських офіцерів.

Коли Гітлер пішов війною проти свого вірного союзника 22-го червня 1941-го року — німецькі війська у скорому часі захопили Львів, де у тюрях знайшли серед великої маси розстріляних українців трьох німецьких пілотів — теж розстріляних. Після того почалися варварські злочинні відносини німецьких нацистів супроти радянських людей і навпаки. Ані Сталін ані Гітлер не визнавали Женевської угоди щодо полонених.

Наприкінці Другої світової війни англо-американці помітили, що 10 відсотків німецького війська творили росіяни, українці та інші колишні громадяни Радянського Союзу, яких згідно з таємним домовленням, мали повернути в Радянський Союз. Незважаючи на велику кількість самогубств серед тих полонених, понад чотири мільйони осіб на-сильно повернули в Радянський Союз. Граф Микола Толстой заявив, що на совіті британського й американського урядів залишилися мільйони жертв, яких віддано на поталу червоній Москві.

Андрій ШЕВЧЕНКО

„МИНУЛЕ НЕ МОЖНА ПРОМИНУТИ, А Є ЩЕ МАЙБУТНЄ!“

— М. Руденко

Доповідь виголошена на I Конвенції УАКРади у Філадельфії 19-го жовтня 1985 року

Тема моєї доповіді є про майбутність на підставі теперішнього: тобто, де ми є сьогодні і що ми маємо зробити, щоб запевнити нашу майбутність.

Майже 110 років після того як перші українські пionери стали на вільній землі Вашингтона і 45 років після формального оформлення зорганізованої української спільноти в Америці стан нашої громади залишився незадовільним. Так як було під час Княжої доби, під час Козаччини, пізніше під час Визвольних Змагань 1917-21-х років і, нарешті, під час Другої світової війни — наші внутрішні суперечки розділяли нас, так і сучасна ситуація може довести до остаточної катастрофи, тобто до цілковитої ліквідації зорганізованого українського життя в США. Ясно, таку ситуацію наша громада не зможе стерпіти або навіть далі толерувати. Тому перед нами питання: що далі? Що ми маємо робити, щоб поправити наше становище сьогодні і в майбутньому?

В основному нам потрібна єдність, особливо в цей час, коли брутальні напади на нашу громаду у знеславленні українського імені посилюються і фактично загрожують існуванню зорганізованої української громади в майбутньому. Без єдності наші реагування, як вияв оборони нашої громади і українського народу, стануть зовсім неефективними. І якраз це є спонукою пропагування концепції єдності в нашій громаді, щоб довести цю акцію до успішного закінчення. Стремління до єдності в нашій громаді повинно відбутися не тільки тому, що в цьому є конечна потреба, але й тому, що вона є дійсно бажана. Якщо від щирого серця, від щирої душі ми не будемо стреміти до єдності, ми її не осягнемо. Тому, з доброї волі, ми повинні мати відкриті наші двері до повсякчасного корисного діалогу, щоб у висліді осягнути єдність в нашій громаді.

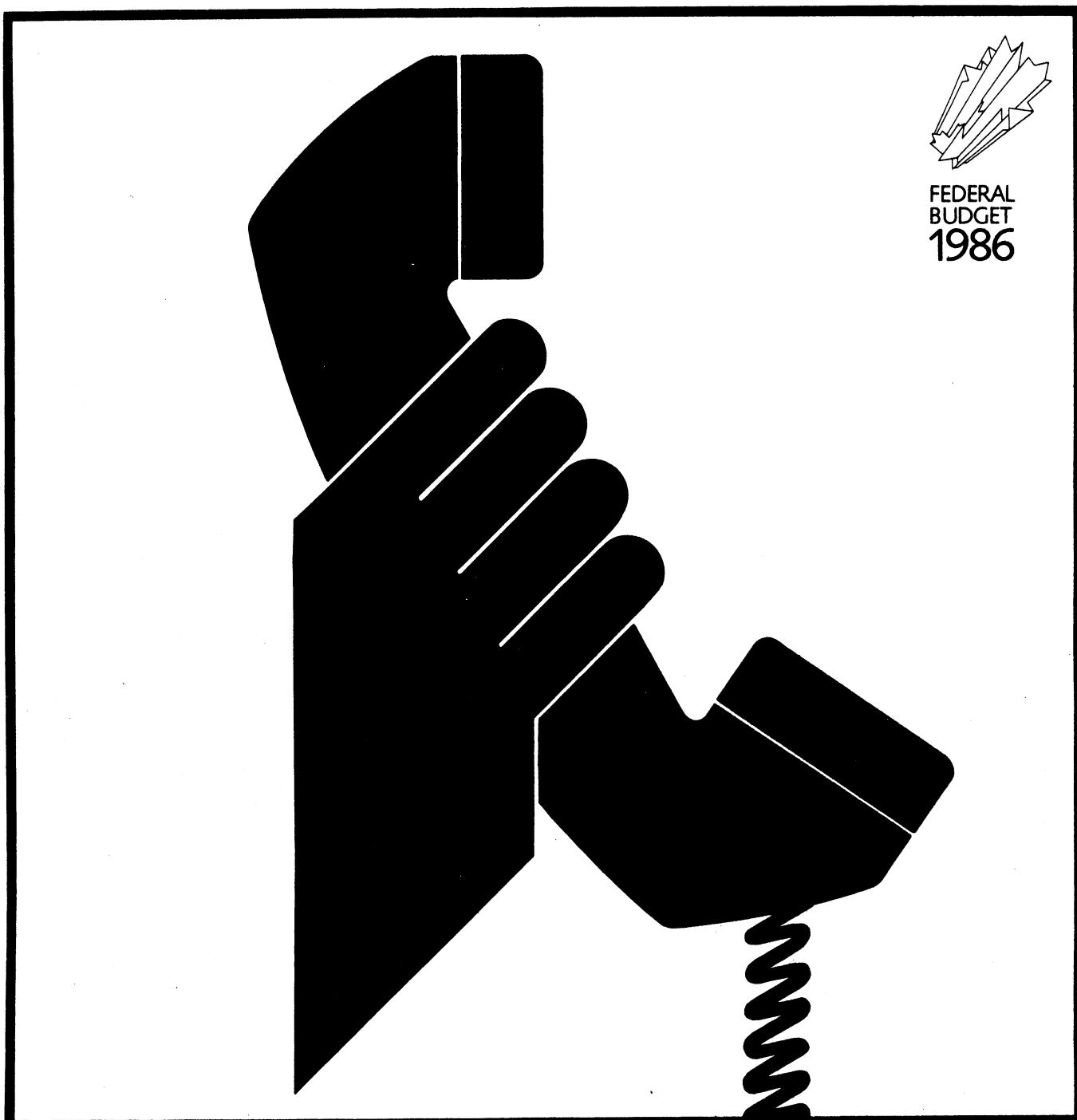
В БОРОТЬБІ ПРОТИ ЗНЕСЛАВЛЕННЯ І РУСИФІКАЦІЇ

Сьогодні перед нами стоять ряд проблем та питань, які ми маємо розв'язати, щоб таки запевнити нашу кращу майбутність. З усіх проблем актуальною та важливою є справа знеславлення української громади в США, яке набирає форми обвинувачення в пресі, радіо, телебаченні за т.зв. гріхи та „злочини“ українців, наклепи та закиди

антисемітизму, осуджування не лише окремих осіб, але цілого українського народу. Наслідки таких акцій проти української громади є і можуть бути деструктивні. У висліді таких нападів українська громада в США може втратити свій політично-національний характер. А це може довести до цілковитої ліквідації зорганізованого українського життя в США та інших країнах. Якраз тут потрібно розглянути стан і роль української молоді в боротьбі. Сучасна українська молодь має вибір як діяти в цій ситуації, тому що, назагал, переважна кількість молодшого покоління вже народжена тут, в Америці. Вони мають вибір: або обороняти українську громаду од цих нападів, обороняти українську справу, або асимілюватися в загальноамериканське оточення і зовсім забути про все, що українське. Тому, якщо українська громада в ціlostі тепер не почне обороняти себе від цих безпідставних наклепів та знеславлення, то дуже можливо, що сучасна українська молодь візьме той напрямок асиміляційного процесу і за кілька десятків років українська громада, так як вона є сьогодні, перестане існувати.

Нова українська громадська централя мусить добрі та відповідно приготувати плян оборони нашої громади і переконати українське суспільство, що ця справа в однаковій мірі торкається нас усіх. Перш за все, ми мусимо мати на увазі, що така оборона вимагатиме великих фондів, бо і легальні кошти і кошти пресової презентації астрономічні. Тому створення спеціального фонду на цю ціль у висоті, принаймні, мільйон доларів є абсолютна потреба, щоб відповідно провадити працю.

Друга річ це та, що наша громада до нього мусить бути добре підготована і відповідно поінформована. Тому потрібно організувати відповідні конференції, семінари чи інші засоби інформації в кожному місці скupчення української громади. До цього часу відбулося, мабуть, лише кілька таких конференцій. Їх мусять провадити досвідчені люди, які могли б інформувати громаду про суттєві справи і цим допомогти приготувати відповідну стратегію боротьби. Хочу ще раз наголосити, що справа знеславлення української громади вимагає нашої негайної уваги та мусить бути пріоритетом серед всіх інших справ, бо від цього залежить наша майбутність.

ІНФОРМАЦІЯ про бюджет **1-800-267-0478**

Телефонуйте безплатно від 8 ранку до 8 веч. щодня.
Або ви можете взяти копію однієї з наших 5-ти брошур в інформаційних центрах
ваших місцевих супермаркетах або розподілових центрах на InfoPlace Mall.

Canadä

**Department of Finance
Canada** **Ministère des Finances
Canada**

Очевидно, не менш важливою справою є наша активність в обороні людських прав на Україні та в боротьбі проти русифікаційного процесу. І тут слід зрозуміти, що якщо ми не зможемо ефективно припинити акції знеславлення, то ми зовсім не будемо в силі вести оборону людських прав та виступати проти русифікаційного процесу. Бо без сильного українського політично-національного характеру будь-які старання вести корисну та конструктивну роботу в цих ділянках стануть порожнім звуком.

Отже, праця мусить іти вперед. Шлях та методи нашої роботи, в цих ділянках, частинно залишаються такі самі: писати листи до Конгресу, і уряду в формі „лабінг“ та влаштовувати демонстрації в обороні поневоленого українського народу. Хоч це є найбільш поширені форми нашої акції, однаке вони не завжди були чи є зовсім ефективними. Причина цього та, що вони не були добре обдумані або підготовані. Справа „лабінг“ буде пізніше обговорювана. Зараз маю на меті зупинитися над демонстраціями як засобом інформування американської публіки про українську справу. Щоб зробити демонстрацію ефективною, треба, в першу чергу, вибрати відповідний час і місце, щоб це мало найбільший вплив на тих осіб, до яких вона спрямована. Потрібно, щоб така демонстрація відбувалася рівночасно з якоюсь поважною міжнародною політичною подією, бо тоді висунення української справи перед американською публікою може мати максимальний і тривалий ефект.

Наша громада вже пропустила багато таких моментів. Де були ми під час відкриття сесії Об'єднаних Націй в Нью-Йорку, коли промовляв міністер зовнішніх справ СРСР Едвард Шеварнадзе? Де ми були, коли Шеварнадзе і президент Реген зустрічалися у Білому Домі? Де ми були, коли Володимирові Половчакові сповнилося 18 років життя і він став громадянином цієї країни? І де ми будемо, коли президент Реген та генеральний секретар Горбачов зустрінуться в Женеві? Нам потрібно використовувати кожний важливий політичний момент, щоб посувати українську справу вперед. Але це осягнемо тільки тоді, коли ми будемо з'єднані, бо єдність творить силу. Тому ще раз наголошуємо, що така боротьба вимагає привернення консолідації всіх українських громадських і політичних сил та координації їх дій в одному українському громадському центрі, базованому на принципах політичного плюралізму, взаємної толеранції і демократичних методів праці. Українська громада, як ніколи перед цим, потребує сильного вияву нового життя в единому скоординованому напрямку. Сьогоднішня демографія нашої громади вимагає цього, бо вона переходить поважні зміни. Ми вже далі не можемо називати українську громаду еміграційною, вона вже діаспоральна. Якраз із цієї точки погляду, процес будування сильної української етнічної громади повинен бути найголовнішою нашою методою.

ЯКОЮ Ж МАЄ БУТИ НАША ГРОМАДСЬКА ЦЕНТРАЛЯ?

Загально є три прикмети, на базі яких мусить бути побудована громадська централя.

1. Нова українська громадська централя мусить підтримувати ідею втримання українсько-американської громади як такої, яка має спеціальне почуття до свого походження та вартості своєї унікальної культури й історії.

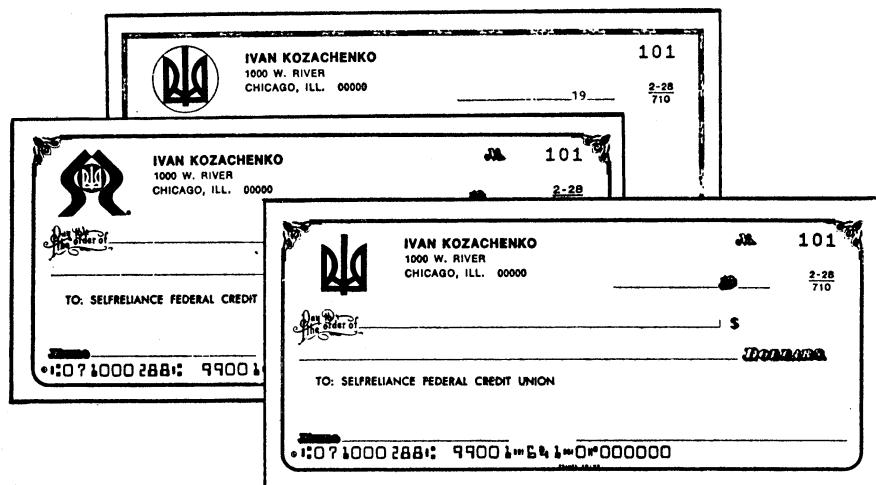
2. Вона мусить служити громаді так, щоб втримати в ній характер єдності, щоб збудувати і поширити організаційну силу та політичний вплив на зовнішньому відтинку.

3. Помагати нашим братам і сестрам в Україні в їхній боротьбі за універсально прийняті людські права та в боротьбі проти русифікаційного процесу.

Прямуючи до консолідації українських громадських сил в одну українську громадську централю, не можна проминути важливості укладання нового статуту. Безумовно, новий статут мусить віддзеркалювати те оточення, в якому знаходиться українська громада сьогодні. Ми є громадянами цієї країни і Конституція США і нам запевняє, як і решті громадян країни, в однаковій мірі, права більшості і меншості. Концепція оборони прав фракцій більшості і меншості ще була оформлена більше як 200 років тому у творі „Статті федерації“ четвертим президентом США Джеймсом Медісоном. Він був дуже стурбований тим, що він влучно окреслив як „тиранія більшості“, на основі чого „більшість“ своєю волею могла б домінувати над меншістю, якщо б лише дістала право сили. Він доказував, що тодішня ще не ратифікована конституція була приготована в той спосіб, щоб створити таку політичну систему, в якій не було б того, що називалося більшістю. На його думку, уряд може ефективно оперувати на принципах узгіднення, компромісів лише тоді, коли він не буде опанований однією політичною фракцією. Якщо якесь одна політична фракція не буде домінуючою, тоді кожна з фракцій зможе досягнути свого. У висліді створився американський уряд, в якому існує система перевірки і балансу сил. Українська громада повинна мати якраз цю концепцію на увазі, коли приступить до оформлення нового статуту.

Ще одна справа, яка є дуже важлива в процесі оформлення нового статуту, то є справа голосування. Частина демократичної традиції Америки — це право на таємне голосування. Це право дає можливість кожному індивідові голосувати так, як йому наказує його сумління. Тому абсолютно потрібно, щоб право таємного голосування було включене в правильник новооформленого статуту. Також конечно, щоб будь-які зміни у правильнику чи статуті могли бути прийняті лише двома третинами голосів. Це також мусить включати справи парламентарної процедури під час зборів і конвенцій. Все це запевнило б порядок і мир у новій централі.

“УКРАЇНСЬКІ ЧЕКИ”

УКРАЇНСЬКІ ЧЕКИ
(ДРЕФТИ) та інші чеки
МОЖНА ДІСТАТИ
В УКРАЇНСЬКИХ
КРЕДИТОВИХ
КООПЕРАТИВАХ.

КООПЕРАТИВНІ ЧЕКОВІ
КОНТА є кращі
ЯК ЗВИЧАЙНІ ЧЕКИ.

- Трансакції є безкоштовні
- Не вимагаємо мінімального сальда на конті.
- Перших 150 дрефтів даром, при відкритті нового дрефт конта
- Заробляють дивіденду
- Дрефти мають копії

“САМОПОМІЧ”

2351 W. Chicago Ave. Chicago, Ill. 60622 Tel.: (312) 489-0520

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

НА ПОРЯДКУ ДЕННОМУ

Обговоривши справу оформлення статуту, можемо звернути нашу увагу на специфічні завдання нової української громадської централі. Їх можна поділити на дві групи: внутрішні і зовнішні.

Внутрішні

1. Громадська мобілізація та громадське об'єднання

Сучасна українська громада поділена на багато категорій, а саме: на еміграцію перед і після Другої світової війни та їхніх дітей, які вже народжені тут в Америці; регіональні поділи — українці, які походять зі східних земель України, і ті, що походять із західних земель, релігійні поділи — українці православного, католицького, протестантського чи іншого віровизнання. Крім того, також маємо політичні, партійні і навіть мовні поділи серед нашої громади. Всі ці поділи, на жаль, виявляються у нашій громаді як дуже нездорове явище. Тому одно з найголовніших завдань на внутрішньому відтинку — це з'єднати всі ці частини нашої громади, створити між ними живий контакт і корисні зв'язки. Одночасно з цим централія мала б заохочувати й стимулювати всі групи до під-

тримки праці Централі, як, наприклад, оборона проти знеславлення українського імені. В дійності, українська громадська централія відіграла б ту об'єднуючу роль, яка б тримала пульс життя і напрямок дій української громади в США.

2. Плянування і аналіза

Сьогодні в українській громаді в США є абсолютна потреба зробити глибоку аналізу наших громадських організацій та установ — їхні позитиви і недотягнення організаційної структури. Разом з тим потрібно скласти плян наших майбутніх дій. Для прикладу, ось деякі важливі питання, які стоять перед нами: майбутність наших шкіл українознавства, молоді та молодіжних організацій. Як ми будемо підготовлятися до великої події святкування 1000-ліття Хрещення України, якщо до кінця 80-х років тільки 15% нашої громади буде щоденно вживати українську мову, якщо менше як 25% нашої молоді буде відвідувати школи українознавства і належати до організацій та якщо кількість тих, які будуть відвідувати українські церкви, впаде нижче як 50%? Що ж тоді ми маемо робити, щоб поправити ці та інші проблеми, які сьогодні стоять перед нами?

3. Організація центру досвідчених та професійних порад на специфічні теми

В сучасну пору українські громади по окремих містах нашого поселення не мають ніякої центральної організації, до якої вони могли б звертатися за порадами, як діяти відносно специфічних справ. Наприклад, появляється помилкова чи неправильна стаття про українців в американській пресі. В деяких містах українська громада має досвід і відповідних людей як на це реагувати, але, взагалі, наші менші поселення не приготовані до цього і тому потребують допомоги. Зорганізована українська централя дала б допомогу порадами досвідчених осіб на специфічні теми. Такий центр „досвідчених порад“ є абсолютно потрібний, щоб подавати скору, акуратну і професійну допомогу.

Проект для покращання громадської відповідальності

Українська громадська централя мусить обов'язково установити систему реєстрації членів української громади до голосування в американських політичних виборах. Немає нічого більш важливого в американській політичній системі, як сила та право голосу. Лише голосами у виборах американські політичні провідники будуть чути українську громаду. Фактичне виконання реєстрування можна зробити на місцях через співпрацю різних українських організацій, як братські союзи, жіночі організації, молодіжні та студентські і парафії українських церков. Разом з цією реєстраційною системою українська громадська централя мусить взятися за те, щоб відповідно поінформувати та навчити українську громаду про американську політичну систему, від початків передвиборчих кампаній т. зв. „праймері“, про важливість цього процесу, як ведуться такі кампанії, як включатися в іх, як зорганізувати та оформити етнічні коаліції, а головне, як правильно голосувати. Це треба робити дуже старанно, щоб стимулювати участь української громади в американському політичному процесі. Тут хочу ще раз ствердити, що ми маємо робити натиск на скріплення сильної голосуючої бази на місцях, бо там сконцентрована найбільша політична сила. Тут ми можемо робити не лише самі, але в певних випадках шукати союзників з інших етнічних груп, з країн поневолених Москвою, щоб вести спільну акцію проти московської пропаганди.

Одна з вимог мати право голосувати — це бути громадянином США. Отже, ще одне наше завдання — вищукати тих українців, які ще не є громадянами цієї країни, та подбати, щоб вони одержали громадянство, а тоді реєструвати їх до голосування.

5. Вклади в людські потенціяли

В минулому і досі українська громада в США робила дуже малий вклад для досвідчених талантів — членів нашої громади. Вже стало ніби само-

зрозумілою річчю, що індивідуальні українські політичні активісти, письменники, журналісти, інтелектуалісти та професіоналісти мають служити українській громаді без винагороди. Наша громада дуже мало допомагає цій категорії людей у формі винагород, нагород, моральної підтримки або відповідного признання за їхню працю. Це явище найбільш актуальне у ставленні української громади до наших молодих професіоналістів і талановитих людей. Тому потрібно створити фонд, з якого можна було б черпати наші джерела талантів та дати їм відповідну підтримку і признання за їхню працю для української громади. Щодо нашої молоді ми мусимо серйозно подумати над створенням стипендійних фондів для тих студентів, які виявляють спеціальні таланти в політиці, журналістиці, публічних зв'язках, фінансах тощо. Для наших визначних професіоналістів, громадських активістів та журналістів ми повинні приготувати спеціальні признання у формі т. зв. „феловшип“ для їхної праці в українській громаді.

Переглянувши деякі специфічні цілі української громади, дозвольте мені обговорити наші завдання зовнішнього характеру.

ЗОВНІШНІ ЗВ'ЯЗКИ

1. Політична репрезентація

Якраз сьогодні існує абсолютна потреба сильної української політичної репрезентації у Вашингтоні у формі „лабі“. Зараз ми не маємо такої професійної усталеної репрезентації у Вашингтоні. Відповідальність та праця „лабі“ базується на тому, щоб переконувати членів Конгресу США, Президента та інших членів уряду вести таку політичну лінію, яка для нас була б корисна. Але щоб бути в позиції переконувати урядових осіб, треба показати дійсну політичну силу. Тому, як раніше було стверджено, українська централя мусить координувати реєстрації членів української громади до голосування в американських політичних виборах. Маючи наші фактичні голоси, робота „лабінг“ професійними особами у Вашингтоні, напевно, стане успішною й корисною для української справи. Друга причина чому потрібно професійно-усталену репрезентацію у Вашингтоні — це та, що через таку репрезентацію можна устійнити контакт з усіма частинами уряду там, де українські справи можуть бути найефективніше поставлені.

2. Зв'язки з іншими етнічними групами

Сама українська громада може зробити лише дещо в ділянці переконування членів американського уряду щодо наших політичних аспірацій. Багато більше можна осягнути із союзниками. Тому наша громада мусить устійнити тісніші контакти з іншими етнічними групами, особливо зі східноєвропейськими групами, які перебувають у подібній до нашої ситуації. Ці контакти повинні бути постійні, з метою можливості координування

політичної, наукової, культурної та економічної активності. Добрий початок — це вироблення тісної співпраці з організацією „Фрідом Федерейшен“, яка працює через „лабінг“ для тих етнічних груп, народи яких поневолені. Разом з ними і через „Фрідом Федерейшен“ наш голос у Вашингтоні буде безперечно сильніший.

3. Зовнішні зв'язки і преса

Одна з найважливіших проблем щодо зовнішніх зв'язків — це акуратне подавання інформації про українців та Україну особами неукраїнського походження. Тому конечна потреба існування професійного інформаційного бюро, звідки подавалися б акуратні інформації про українські справи, підтверджуючи їх відповідними джерелами наукового характеру. Це особливо важливо для акуратного інформування американської преси та академічних інституцій. Сьогодні, на жаль, є багато неакуратної або просто неправильної інформації про Україну, українців та Східну Європу, в цілості, в американській пресі та наукових чи академічних виданнях. Потрібно більше інтенсивної праці в ширшому маштабі, щоб поправити ці недотягнення. Це відповіальність організованої української громадської централі — поширити, зміцнити та краще скоординувати таку працю.

ЯК ОСЯГНУТИ МЕТУ

Щоб провадити таку колосального маштабу роботу, потрібні три головні речі: **місце для операцій, люди до праці, фінанси.**

Для успішної щоденної праці Централі потрібно мати дві головні канцелярії: одна у Вашингтоні і одна в Нью-Йорку. Обидві канцелярії повинні мати принаймні по дві особи, які б працювали стало. В кожній канцелярії має бути директор і адміністративний асистент. В допомогу їм можна заангажувати студентів (спеціально тих, які студіюють політичні науки), щоб виконували тимчасову роботу. Керівники канцелярій повинні бути добре досвідчені й ознайомлені з системою американської політичної процедури і разом з тим мати добре знання демографічної структури української громади.

Українська громадська Централія мусить бути приготована встановити цим працівникам повну професійну винагороду. У порівнянні з американськими фірмами, які спеціалізуються в ділянках публічних зв'язків, винагорода таким особам виносить приблизно 30 до 35 тисяч дол. річно. Будь-які ілюзії, щоб ці особи працювали за мінімальну частину нормальної професійної винагороди, мусять бути занедбані. Щодо бюджету операцій цих канцелярій потрібно розрахувати на річні кошти у висоті приблизно 250 тисяч дол. річно. В це включається винагорода працівників, кошти утримання канцелярій і інше. Цю суму можна легко зібрати, якщо б Централія нараховувала десять тисяч членів із членськими вкладками по 25 дол. від особи.

Можливо, більш реальна структура членських вкладок була б така: звичайні члени по 40 дол., пенсіонери та ті, що мають менші заробітки, по 20 дол. річно. Крайові організації могли б виплачувати по 200 дол. річно. Таким способом можна було б легко зібрати коло 300 тисяч дол. річно.

БУДЬМО ГОТОВІ ДО ЗВІТУ!

В моїй доповіді я говорив про наші завдання, мету і засоби та як це зреалізувати. Праця астрономічного розміру і вимагає міцної консолідації наших сил, не зважаючи на наші особисті, політичні, ідеологічні чи релігійні переконання. В сучасну пору осягнення єдності повинно бути нашою найголовнішою метою. Однією з підставових прикмет є любов. Про любов Олесь Бердник писав так: „Ненависть ніколи не будувала... Тільки любов відкриває брами вічності!“. Тож послухаймо ці глибокі і справедливі думки. Любімо всіх, хто називає себе українцем. Любімо всіх, хто працює для визволення України. Найголовніше, любімо тих, які сьогодні на Україні сміливо боряться за правду і волю для свого народу.

Любімо нашу матір Україну!

Хоч ми знаходимося тут, на вільній землі Вашингтона, ми все ж таки частина великого прекрасного народу і його соняшно-голубої України. „Що б ви не робили“, — писав Іван Багряний, — „все думайте, що на Вас дивляться звідти, з-за совєтських колоніальних грат“!

Справа допомоги нашим братам і сестрам на Україні — це наш природній **обов'язок**, це наша конечна **мета**. За наше теперішнє діло ми маємо свідомо відповідати, щоб наше майбутнє покоління тут і там відповідно оцінило нас. Маймо завжди на увазі слова Миколи Руденка:

*Ідуть з Воркути, з Колими,
Вугільно-чорні невмирущі люди,
А їм повинні звітувати ми,
За те що є, за те, що завтра буде!*

Василь СИМОНЕНКО

З ВІКНА

*Синиця в шибку вдарила крильми.
Годинник став. Сіріють німі стіни.
Над сизим смутком ранньої зими
Принишки хмари, мов копиці сіна.*

*Пливе печаль. Біліють смолоскипи
Грайливо пофарбованих ялин —
Вони стоять, немов у червні липи,
Забрівши в сивий і густий полин.*

*Полин снігів повзе до видноколу,
Лоскоче обрій запахом гірким.
Лапаті, білі і колючі бджоли.
Невкано кружеляють понад ним...*

Євген КАЛЬМАН

КІНЕЦЬ СВІТУ?

Роки 1985-86 можна назвати роками комети Галлея. Майже щодня можна побачити в газеті чи журналі статті про комету. Не диво, комета ж Галлея є нашим постійним відвідувачем уже на протязі 2500 років, згідно із найстарішими відомостями що походять з 476 року перед народженням Христа. Появу цієї комети донедавна вважали, а може ще й тепер, уважають недобрим передвіщенням. А в дійсності, що станеться якщо комета, візьмемо для прикладу Галлея, зудариться із землею. Власне, про щось подібне я й хочу поділитися із читачами, але підхід до розслідження цієї справи буде цілком з інакшого боку.

Хто із нас не цікавився картинками бронтозаврів, іхтіозаврів, брахіозаврів чи інших динозаврів, ми захоплювалися, але в той самий час були раді, що не прийшлося жити в тих самих часах. А чи знаєте ви що динозаври раптово згинули приблизно 65 мільйонів років тому? Динозаврів замінили ссавці, більш досконалі теплокровні тварини.

У чому полягає загадка знищенння динозаврів? На превеликий жаль, ніхто з певністю не знає, хоче багато здогадів.

Розглядаючи й досліджуючи шари землі з часів зникнення динозаврів, науковці також довідалися, що в тих самих часах згинуло теж багато інших звірів. Цілком випадково науковці зауважили, що у шарі із 65 мільйонів років тому находитися багато елементів ірідію. Ірідій досить рідкісний елемент, метал, належить до групи платини. З огляду на високу питому вагу цей елемент, із більшістю інших важких елементів, сконцентрувався у центрі землі, а на поверхні його майже немає. Одночасно на тій самій глибині також знайшли залишки вугілля. Це зацікавило науковців. Але яке відношення має ірідій й вугілля на зникнення динозаврів, адже ані ірідій, ані вугілля не є отруйні. Також є відомо, що комети й метеори, які правдоподібно, походять від комет, мають в собі велику кількість ірідію. Пов'язавши факти ірідію, вугілля, комет й загибелі динозаврів, науковці прийшли до висновку, що в тих часах, тобто 65 мільйонів років тому велика кількість метеорів-комет вдаряла в землю, спричинивши глобальні пожежі. Отже, загадка ірідію й вугілля — розкрита. Дим й сажа від цих пожеж спричинила глобальне захмарення, що тривало довший час, брак соняшного світла спричинило завмирання рослинного світу, що в свою чергу спричинило масове знищенння тваринного світу, спеціально плавунів. Температура плавунів залежить від навколої температури, низька температура сповільнює метаболізм, що в свою чергу прискорює завмирання. Ссавці, в яких температура тіла не залежить від навколої температури більш витривалі, тому й пережили

період низької температури й замінили плавунів як володарів тваринного світу.

Але що спричинило велику активність комет 65 мільйонів років тому? Однією із причин, що могла нарушити спокій комет — це сильна гравітаційна сила, що з якихось причин там з'явилася й наришила орбіти мільйонам комет, що кружляють навколо сонця, далеко за орбітою Плутона, можливо навіть на віддалі одного світляного року від нас. Це скupчення мільйонів комет називається скupченням Орта. Зрушені комети, під впливом гравітаційної сили сонця, рушили в напрямку сонця, а подорожі зіткнулися із землею й іншими планетами.

Здається, загадка розв'язана, але при цьому науковці знайшли щось нове, нову комплікацію. Переглядаючи шари землі, геологи й палеонтологи зауважили, що подібні раптові вимирання ставалися кожних 26-30 мільйонів років. Одна із теорій розв'язала й цю загадку. Вона основується також на астрономії. Сонячна система, крім відомих, а може ще й невідомих планет, комет-астероїдів має ще одного супутника — це зірка, менших розмірів від сонця, кружляє навколо сонця у видовженій орбіті кожних 26-30 мільйонів років. Той спутник уже навіть має ім'я Немесида ім'я грецької мітолоїчної богині помсти. Отже Немесида кожних 26-30 мільйонів років повертається у наші околиці, по дорозі проходить через скupчення Орта, нарушує спокій мільйонам комет. Про решту подій, думаю, що ви вже догадуєтесь. Ось тут і пояснення зникнення динозаврів.

А що станеться, якщо лише одна комета зудариться із землею? Більш як правдоподібно земля вийде із цього повним переможцем, лише з маленькою раною. Ядро комети складається із льоду замерзлих газів, міжпланетного пороху, каміння тощо. Приближаючись до землі — це ядро, промір якого лише виносить кілька миль, входячи в земну атмосферу раптово випаровується. Раптове випарування спричиняє вибух, а поверхню землі лише досягають каміння, порох.

Подібна катастрофа сталася 30-го червня 1908 року. В цьому році велика вогняна куля приземлилася в Сибірі, недалеко від річки Тунгуски. Очевидці розказують, що стався страшний вибух, майже всі дерева у промірі 20 миль були знищені, стадо з 1,500 оленів було цілком знищене, люди на віддалі 50 миль від сили вибуху повалилися на землю. Звісно що такий вибух на Москву чи інше велике місто спричинив би великі ушкодження. Зудар комети із землею, у нормальних обставинах, є майже неможливим, беручи під увагу величезні міжпланетарні простори, отже попасти кометі в землю — майже неможливо.

Якщо зірка смерти, Немесида, справді існує, ми маємо ще 13 мільйонів років до її чергового повернення, отже рекомендую не турбуватися. Якщо до того часу ми самі себе не знищимо, то напевно знайдемо спосіб як охоронитися від Немесиди.

До ЦК ОДУМ-у в Канаді

НАШЕ ЩИРЕ БАЖАННЯ

1. Я, Григорій Мороз, в пошану своєї дружини, а також і діти — Микола Мороз, Наталка Кратофіл і Лідія Вовкодав в пошану своєї матері, славної пам'яті Катерини Мороз, яка відійшла у Вічність в Торонті 30-го січня 1974 року, відкриваємо ФОНД на суму 10,000 дол. (десять тисяч доларів).

2. Цей фонд мусить бути під доглядом Редакційної Колегії журналу „Молода Україна“.

3. Ця сума грошей мусить лежати на конті Кредитової Спілки, а нараховані Кредитовою Спілкою відсотки призначатимуться для винагород за кращі статті, написані на тему про життя в Україні за період 1930-1938-их років. А головніші з них є такі:

- а) Розкуркулювання українського селянства.
- б) Ліквідація Української Автокефальної Православної Церкви.
- в) Масові розстріли української інтелігенції.
- г) Великий, штучно підготовлений голод.
- д) Трагічні „Вінницькі“ могили.

4. В конкурсі можуть брати участь дві групи. Перша з них віком від 14-ти до 17-ти років, друга від 18-ти і до 30-ти років.

Матеріяли на вище подану тему можна писати на двох мовах — українською або англійською.

5. Реченець на тему 30-их років, за якийсь час можна змінити на іншу, новішу тему.

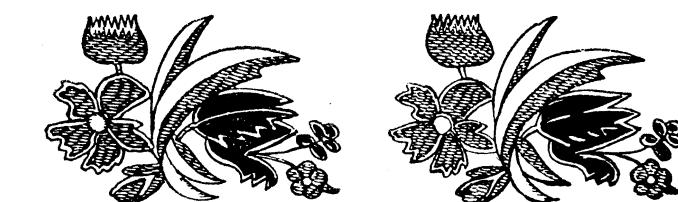
6. Якщо журнал „Молода Україна“ перестане існувати, гроші мають бути передані у касу Центрального Комітету Об'єднання Демократичної Української Молоді.

Своє бажання стверджуємо власноручним підписом:

Григорій Мороз
Микола Мороз

Наталка Кратофіл
Лідія Вовкодав

Торонто, Онтаріо
22 лютого, 1986 р.

Відповіді до „Порозкидані склади“ з ЮН-ОДУМ-івської сторінки.

1. Катерина
2. Оксана
3. Ярина, Марія
4. Микита, Йосип
5. Григорій, Катерина

Борис ОЛЕКСАНДРІВ

ЯК СКЛАДАТИ ВІРШІ

Как делать стихи.
B. Маяковский

Як складати вірші? — запитало біляве хлоп'я.
Як складати вірші? — запитало дівча яснооке.
Як складати вірші? — теж когось запитав би і я.
Тільки знають про це буйні вітри і небо високе.

Можна "делать стихи", безнастанно гнобити
nanip.
Групувати слова і низати рядок до рядочка —
Але мертві слова нічий не торкатимуть лір,
Тільки будуть густі, як на вітрі покинута бочка.

Вірш з'являється сам — наче біле вітрило майне,
Кришталева зоря, що високо над водами сяє.
Але вірш не приде, коли серце поета нудне,
Шкода зібраних слів — бо тоді його просто
немає.

Ніби є і нема. Ніби був — і розтанув у млі.
О, спішіть по сліду, між неони, перони і авта.
Чи дognати його на старій, велелюдній землі?
Він зорею горить у широких очах астронавта.

Hi, він є на землі. Хай ракети прострілюють
світ —
Ось він кружить отут, поміж нами, під нами,
над нами.
Тільки б мати ключі до його невловимих орбіт
І душевну глибину, що відлунює рими і гами.

Як складати вірші — запитайте вночі вітерця.
Як творити пісні — запитайте звичайну сопілку.
Як любити життя — запитайте гарячі серця,
Кучеряве хмарину, що он зачепилася за гілку...

M. РУДЕНКО

**

Мене вберіг окопний Бог
Від лицемірства й зради,
Від тих сумнівних перемог,
Яким лиши блазні раді.

Коли з пітми воскресне люд,
А я впаду на полі,
Скажіть: він був не лизоблюд.
Цього й мені доволі.

ОГОЛОШЕННЯ

Ukraina Country Club is accepting applications for a Business Manager. Responsibilities will include — hall rentals; invoicing; attending to banquets and other associated business. Resumes to be submitted to: Mr. Nick Spivak at the address shown below.

Пошукуємо управителя оселі „Україна“, Лондон, Онт., виконувати вищезгадану працю. Знання англійської мови обов'язкове. Звертатися до голови оселі М. Співака на нижчеподану адресу.

“UKRAINA” VACATION RESORT INC.

R.R. 1 (Gore Road),
Dorchester, Ontario,
Canada N0L 1G0
Tel. (519) 455-9939

Наталка Семеген — голова філії ОДУМ-у
в Торонті.

Фото Ів. Корця

УПИСУЙТЕ своїх дітей до роїв Юного ОДУМ-у!

“UKRAINA” VACATION RESORT INC.

“УКРАЇНА” ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ

Board of Directors: P. O. Box 1716, Stn. “A”, London, Ont., Canada N6A 5H9

Resort: R. R. 1 (Gore Road), Dorchester, Ont., Canada N0L 1G0

Tel: (519) 455-9939 (519) 453-6130

Оселя розташована на окраїні м. Лондону, Онт., Канада, в містечку Дорчестер. На оселі відбуваються Курси Виховників ОДУМ-у, Відпочинково-Виховні Табори Ю-ОДУМ-у, Спортивні Табори ОДУМ-у, Кобзарські Табори ОДУМ-у, одумівські зустрічі, з'їзди, конференції, пікніки та різноманітні імпрези. Залі оселі, з модерним кухонним устаткуванням та зі смачними українськими стравами приміщують 800 осіб, включно з новопобудованою залею „Полтава“, і надаються на різні імпрези. На оселі також є модерний будинок для таборування, який приміщує 50 дітей, великий модерний басейн та інші будинки. Оселею керує Рада Директорів. Голова — М. Співак. Зацікавлених прошу писати або телефонувати на повище подану адресу. При нагоді відвідайте оселю, а ми будемо сердечно вітати Вас.

Інформує І. ДАНИЛЬЧЕНКО — заст. голови та орг. референт

На Службі Божій

**Виступ бандуристів
на концерті.
Дирігент Євген Цюра.**

**Танець „Веснянка“.
Керівник
Микола Балдецький**

Одумівська зустріч 1985 року. Оселя „Україна“, 1 вересня, 1985 р.

Світлини Івана Корця.

Багатокультурність — це бізнес

„Ми мусимо знайти спосіб, щоб забезпечити всім канадцям повну роль в економічному житті, бо рівноправність у тій ділянці є не лише основним соціальним принципом, але також підставою нашого економічного добробуту.”

ОТТО ЄЛІНЕК

Постійний Комітет в справах Багатокультурності
26 листопада 1985

Міністер для справ Багатокультурності, Дост. Отто Єлінек, буде господарем Конференції в справі Багатокультурності і Торгівлі, в Міському Конв. Центрі в Торонто, 11 і 12 квітня ц. р.

Теми Конференції:

- ◆ Багатокультурність і довго-реченцевий економічний розвиток Канади: напрямні і перспективи.
- ◆ Багатокультурність і міжнародня торгівля: завдання і можливості.

- ◆ Багатокультурність і внутрішні бізнесові можливості: туристика і гостинність, комунікація і технологія, розвиток малих підприємств і можливості інвестицій.
- ◆ Успіхи: використання багатокультурних ринків і ресурсів.
- ◆ Зв'язки: поширення контактів для зазнайомлення з вашими продуктами і послугами.

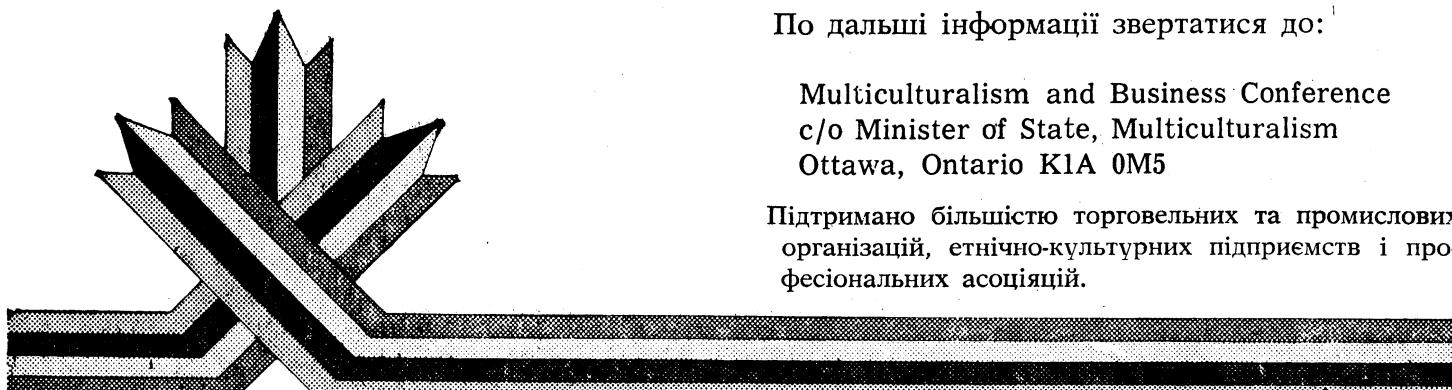
В Конференції візьмуть участь урядові, бізнесові та професійні асоціації.

Прем'єр Б. Малруні виголосить на банкеті Конференції заключну промову.

По дальші інформації звертатися до:

Multiculturalism and Business Conference
c/o Minister of State, Multiculturalism
Ottawa, Ontario K1A 0M5

Підтримано більшістю торговельних та промислових організацій, етнічно-культурних підприємств і професіональних асоціацій.

MULTICULTURALISM CANADA

Minister of State
Multiculturalism
Hon. Otto Jelinek

Le ministre d'État au
Multiculturalisme
L'honorable Otto Jelinek

Translation supplied by "Homin Ukrayiny" Publishing Ltd.

C. КАРАВАНСЬКИЙ

ЮПО

Горіли села, гурчали танки,
Лягали в землю солдатські кості,
Відважні снили про партизанку,
Пан Гітлер мріяв свій шлях "Нах Остен".

Земля стогнала, і повз над нею
"Новий порядок" — твердий, як криця:

— Слов'ян — до праці!

А всім євреям

За дріт, у гетто переселиться!

На груди — зірку!

Щоб кожен бачив,

Куди нога неарійська ступить!

А ще з їх кола знайти й призначать
На кожну сотню — одного Юпо!

— Ах, прошу пана, щоб був порядок?
Щоб не втікали з-за дроту кревні?

I свій пов'язку бере з рук ката:

Порядок буде!

Вже будьте певні!

Наказ, як постріл:

— Зібрати речі!

Продукти?

Нащо?

Це зайвий клопіт.

I не подумай ніхто про втечу, —
В німецьких крісах набоїв хопить!

Навколо гетто — німецькі каски,

Навколо гетто — німецька варта,
A в гетто біла мигтить пов'язка:

— Марш!

Марш!

I хутко!

Які тут жарти?

I от всі в лавах.

Хто з дітьми — перший.

(На жест гуманний і тут не скupo!)

Пішла колона назустріч смерти,

Один лишився при брамі Юпо.

Коли це раптом чих! чих! — машцна...

— Це персонально для Вас, гер Юпо!

Ви утомились...

У нас є транспорт...

I обер-унтер всміхнувся тупо.

Хто ж він, цей Юпо?

Не наш?

Забродда?

З чужого краю неситий зайда?

О, ні!

Він свій, той, що рад з нагоди,

Що в службі кату рятунок знайде.

Знав наше горе і радість з малку,

Ric, вчився з нами, як були дітьми,

Mig бути лікар, коваль, рибалка.

A став ким?

Цербером під ворітъми!

Хай гине батько, і брат, і мати!

Він згоден.

Тільки б повзти і жити!

To ж стільки вигід!

За службу кату

I їсти можна, і не робити!

Світ бачив досить людських трагедій,

Знав гладіяторство, яничарство;

Одну і я на віку підгледів:

Це свого Юпо в чужому царстві.

Я йду на площе.

Сьогодні свято.

A хто ж це водить очима тупо?

Bi на трибуни?

I без пов'язок?

Я пізнаю вас, панове Юпо!

Київ, жовтень 1969

Прим. ЮПО — це скорочена німецька назва поліцай у єврейських гетто: "Юдіше поліцай".

Василь СИМОНЕНКО

**

Юність в інших завше загадкова.

A своя проста була чи ні?

Це ж вона уперто й гарячково

Відкривала істини смішні.

Це ж вона, нестримана й криклива,

Повна вихвалянь і недовірі,

В поєдинки рвалася сміливо,

Глуздові часом наперекір.

To чого ж стогнати кучеряво:

— Шо за діти — хай боронить Бог! —

Юність має на тривоги право,

Що ж то і за юність без тривог!

Хай ми посинієм од натуги,

Поступ не зупиним все одно:

Нові покоління — не папузи,

Щоб товкти заучене давно!

Юність вчать — наука їй не шкодить,

Але рветься зойк у мене з уст:

Хай до неї близько не підходить

Із своєю міркою Прокrust!

МОЛОДЬ — МАЙБУТНЄ НАЦІЇ!

**Допомагайте молоді морально і
матеріально. ОДУМ потребує
Вашої помочі!**

О. ХАРЧЕНКО

АРКАДІЙ ШЕВЧЕНКО В ТОРОНТО

Колишній радянський постійний представник в Організації Об'єднаних Націй та заступник Генерального Секретаря ООН Аркадій Шевченко промовляв 4 грудня, 1985 р., на бенкеті в Торонто, на тему — „Радянська дезінформація на Заході“. Бенкет що відбувся в готелі Роял Йорк, зорганізувала Канадська Національна Коаліція Громадян на спілку із Клубом Косбілд та при допомозі Комітету Українців Канади, Центральної Естонської Ради, Латвійського Національного Об'єднання, Чехословацького Об'єднання, Угорської Федерації, Словінської Федерації та Словацької Федерації — тобто при допомозі всеканадських національних об'єднань тих східно-європейських народів, меншини яких проживають у Канаді. Всі згадані національності свого часу впали жертвами радянської дезінформації та агресії.

Бенкет був дуже успішним, бо понад 900 осіб заплатили по 60 доларів за квитки вступу. Організатори запросили на доповідача колишнього дипломата високої ранги, щоб привернути увагу загального канадського громадянства до широко застосованої радянської дезінформації по всьому світі.

Радянський уряд застосовує дезінформацію за допомогою своїх агентів і підкупства для поширення на заході прихильності до Москви громадської думки. Це явище мало відоме і мало зрозуміле на Заході. Хоч ця тема і саме слово „дезінформація“ час від часу з'являється в газетах і в журналах, проте мало хто знає, що дезінформація є складовою частиною радянської закордонної політики. Аркадій Шевченко вважається експертом з питань радянської дезінформації, бо він був членом радянської правлячої еліти до 1978-го року. Він був особистим дорадником радянського міністра Андрія Громика, а згодом займав посаду заступника Генерального Секретаря ООН. Після того, як він вибрав свободу 1978-го року, Аркадій Шевченко написав книжку — „Розрив з Москвою“. Його книжка користується великою популярністю серед читацьких кіл на Заході.

Перед бенкетом відбулася прес-конференція, в якій взяли участь понад 50 журналістів. Питання — Відколи дезінформація є складовою частиною політики радянського уряду? Відповідь — від самого початку радянської держави — 1917-го року. Хто керує радянською дезінформацією? КГБ? відп. — Ні! КГБ є тільки знаряддям у руках радянської верхівки, яка властиво керує дезінформацією. Чи інформація про Горбачова правдива, чи це також своєрідна дезінформація? Відп. — Ви ж пам'ятаєте, як радянська пропаганда протягом декількох років представляла Андропова типічним лібералом. Те ж саме стосується і Горбачова. П. — Канадська комісія Дешена має намір відвідати

Радянський Союз у пошуках свідчень проти воєнних злочинців які нібито проживають у Канаді. Східноєвропейські емігранти твердять, що радянський уряд подасть комісії Дешена фальшиві свідчення. Чи це можливе? Напевно можливе, бо радянський уряд вважає зрадниками всіх людей, які з будь-яких причин залишили Радянський Союз. Радянський уряд намагається постійно знеславлювати українську громадськість у Канаді, як також і російську громадськість закордоном, називаючи їх зрадниками батьківщини. Але журналістка, яка запитала це питання, не була задоволена такою відповіддю, і поставила пряме питання — „Чи радянський уряд навмисно подасть фальшиві інформації канадському урядові? (у справі свідчень проти воєнних злочинців). Відп. — Безперечно, що так! Зокрема проти осіб, які займають провідне становище у національних спільнотах закордоном. Пам'ятайте, що радянський уряд може сфабриковати будь-які документи — заявив канадським журналістам Аркадій Шевченко... Він висловив здогад, що його першу дружину отруїли в Москві. Чому він перейшов на Заход? Аркадій Шевченко відповів одним словом — „СВОБОДА!“ Він пояснив, що свободи в Радянському Союзі не має ніхто. Навіть радянська еліта. На питання „У чому полягає слабість червоної імперії?“ — він відповів — „У розчаруванні радянської молоді, яка не вірить у жодні комуністичні ідеали, і при тому не боїться ніяких репресій. Тепер ще тяжко визначити майбутнє, але я вважаю, що саме через розчарування радянської молоді слід сподіватися розвалу комуністичної імперії“ — сказав Аркадій Шевченко на закінчення прес-конференції .

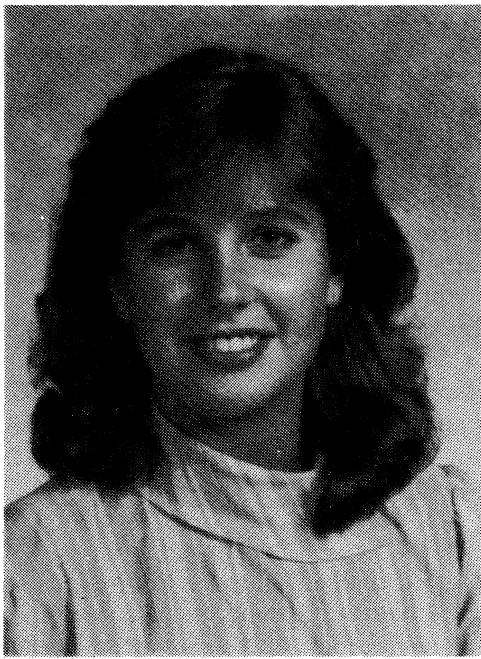
**Слухайте радіопрограму ОДУМ-у
“МОЛОДА УКРАЇНА”**

з радіовисильні
СНІН НА ЖВИЛЯХ FM 101
в Торонто

КОЖНОІ СУБОТИ
від 6:00 до 6:30 вечора

Керівництво:
Головна Виховна Рада Коша Старших
Виховників ОДУМ-у в Канаді.

Наша молодь

Оксана Родак
— Виховниця Юн. ОДУМ-у

Українській громаді, яка цікавиться молодими талантами на Українському Музичному Фестивалі, відоме личко Оксани Родак із виступів ансамблю бандуристів ім. Г. Хоткевича, сольо співів чи декламацій малолітніх учасників цього фестивалю. Брала вона участь і в клясах гри на піаніно не тільки в Українському, але й канадських фестивалях та була вибранцем оцінюючих жюрі. Вона від самих початків свого шкільного навчання вибивалась на перше місце між своїми ровесниками. Закінчути восьму клясу початкової школи вона отримала дві нагороди за суспільні науки, а на кінцевому музичному фестивалі вона була, за висловом дир. школи, „абсолютно розкішною“ акомпаньятorkою для шкільного хору, а мистецьке її оформлення програмки було вибране за найкраще з багатьох поданих проектів. У тому часі (в 1981 р.) вона також була чемпіоном гри в шахи між дівчатами-змагунами з цілого Торонто. Цього року Оксана Родак закінчила 12 клясу Етобіко Коледжит Інституту, як і всі попередні роки, з відзначенням. Не зважаючи на її працю в шкільній наукі, вона учениця проф. Т. Ткаченко — в 1984 р. закінчила 10 клясу гри на фортепіано в Торонтській Королівській консерваторії з найкращими оцінками, а цього року — 4-ту клясу історії музики на 91%. Не занебала вона й науки в Українській Рідній школі та Курсах Українознавства, які закінчила при катедрі св. Володимира в 1983 р. також з відзначенням. Тут вона була відмінницею недільного курсу релігії, а за свої успіхи діставала від Шкільної Ради при катедрі св. Володимира рік-річно нагороди.

Від дитячих років Оксана Родак була членом молодіжної організації ОДУМ, де займала місце ви-

ховниці, а в цьогорічних літніх таборах була членом команди на трьох таборах та інструктором на Кобзарському таборі в Лондоні, Онтаріо. Вона є постійним членом ансамблю бандуристів ім. Г. Хоткевича і співає в катедральному хорі, де її мати, відома диригентка й громадська діячка Валентина Родак, є керівником.

А ось перед нами пресове повідомлення про вислід літературного конкурсу ім. М. Бек, де у ділянці „Україна в англомовних виданнях“ Оксана вже четвертий рік здобуває перше місце між молодшими учасниками. Вона була однією з 50 бандуристів Канади й Америки в записанні платівки „Молоді Літа“ під кер. Гр. Китастого.

Та, маючи ці всі досягнення за собою, Оксана плянує продовжувати свої студії в університеті (після закінчення 13 класи) в напрямку права або медицини. Але ми віримо, що її таланти будуть допоміжними в будь-якому професійному виборі, як та-кож не перестануть скеровувати її до праці для добра українського народу.

«Гомін України»
серпень, 1985

Максим Рильський

**

Поле чорніє. Проходять хмари,
Гаптують небо химерною грою.
Пролісків первих блакитні отари...
Земле! як тепло нам із тобою!

Глибшає далеч. Річка синіє.
Річка синіє, зітхає, сміється...
Де вас подіти, зелені надії?
Вас така багато — серце порветься!

Василь СИМОНЕНКО

**

Світ який — мереживо казкове!
Світ який — ні краю, ні кінця!
Зорі й трави, мрозво світанкове,
Магія коханого лиця.
Світе мій гучний, мільйонноокий,
Пристрасний, збуренений, німий,
Ніжний, і ласкавий, і жорстокий,
Дай мені свій простір і неспокій,
Сонцем душу жадібну налий!
Дай мені свій простір і неспокій,
Дай мені любови, дай добра,
Гуркочи у долю мою, світе,
Хвилями прадавнього Дніпра.
Не шкодуй добра мені, людині,
Щастя не жалій моїм літам —
Все одно ті скарби по краплині
Я тобі закохано віddам.

Анатоль ГАЛАН

ПОВЕРНЕННЯ ЕНЕЯ

Водевіль у 3-х картинах

Дійові особи:

1. Еней
2. Два його побратими
3. Дівчина в українському одязі
4. Дівчина в міні-спідничці
5. Хлопець-бітник

На сцені — луг. (Відповідна декорація) Тут же височіє могила — курган з березовим хрестом. Дівчина в українському одязі, з вінком на голові, замріяна, сидить з краю сцени, співає:

У полі могила
З вітром говорила:
Повій, вітрє буйнесенький,
Щоб я не чорніла.

Щоб я не чорніла,
Щоб я не марніла,
Щоб на мені трава росла
Та ще й гомоніла...

Зітхає, по паузі говорить:

— Перевелися лицарі. Нема! Або повмирали, або пішли в бізнесмени та в інженери. І коней відцуралась, автами їздять. А як же любо було побачити козака на конику вороному, з гаптованою сріблом збрую. От і мені не бізнесмен сниться, а козак, сильний та вродливий такий, що приголублює й обіцяє: (Приспівує)

Я ж тебе, вірная,
Аж до хатинонки
Сам на руках донесу...

Чути шерех. З могили котиться каміння, вона розсувается й вилазить Еней — у строю запорожця, з кривою шаблею при боці, з горщиком у руках. Позіхає, говорить сам до себе:

Еней: Ох, і довго ж я спав, трясця його мачусі! (Помічає дівчину, вклоняється, вітає:) — Добриден, дівчино!

Дівчина: Хто ти?

Еней: Як хто? Еней, парубок моторний, хлопець, хоч куди — козак...

Дівчина: Еней? Не дури! Еней давно вмер, півтораста років тому його воскресив Котляревський, а потім він знову вмер і вже остаточно.

Еней: Тю на тебе! Ніколи я не вмирав, а лише спав. Ти, може, скажеш, що й Україна вмерла? Е, ні, голубонько, цього ніколи не буде. А ти звідки?

Дівчина: З Торонта.

Еней: З Тор... Як?

Дівчина: З Торонта, кажу.

Еней: Не знаю, не чув. Я народився в Кобеляках, на Полтавщині. Правда, потім їздив по всьому світі, воював, пив, гуляв і заснув, а де — не пригадую, хіба мої побратими пам'ятають. Гей, побратими, виласяте!

(В цей час через сцену пробігає дівчина в міні-спідничці, на закаблуках-шпильках, з головою, втиканою рожевими держачками.)

Еней: (Хреститься) — Свят-свят! Відьма, їйбо, відьма!

Дівчина: Ніяка це не відьма, а звичайна дівчина.

Еней: Звичайна? А чому ж я такої ніколи не бачив? Навіть у Трої схожих не було!

Дівчина: Бо ти вмирав, а за цей час...

Еней: Дівчино, прошу тебе, не повторюй дурниць. Козак не вмирає, лише спить. Гей, друзі, до кого я говорив? Пробуджуєтесь, вражі діти! (Знову шерех. Могила розпадається і звідти вилазять ще два козаки, не такі пишні, як Еней, але в добрих жупанах, у шапках із шликами, і так само з горщиками в руках.)

Еней (До них) — Хлопці, ось ця дівчина каже, що ми нібіто повмирали і дуже давно. Чи ви почуваєте себе мертвими?

Побратими (регочуть, аж присідають) — Ха-ха! Повмирали? Хай наші вороги вмирають! Скажі дівчино, а чи ми далеко від Трої?

Дівчина: Ні, не так далеко. Місто Трой в Америці, а від нас, себто, від Торонта, вісім-дев'ять годин їди.

Еней: Вісім-дев'ять? Конем?

Дівчина: Чому конем? Автом.

Еней: Чим?

Побратими (по черзі) Чим?

Дівчина: Ага, я забула, що ви авта ніколи не бачили. Ось незабаром побачите. А, що це у вас за горщики в руках?

Еней: Саламаха. Іла колись? Ні? То яка ж ти українка? Сідай, покуштуєш.

(Сідають на підлозі. Еней і побратими дістають із-за халяв ложки.)

Еней: О, а четвертої ложки нема! (До дівчини) — Ну, та нічого, візьми мою, а я собі за хвилину змайструю. (Бере шматок соснової кори й вистругує ложку.)

Дівчина: (Вагається сідати, каже) Я ж забрудню спідницю.

Еней: Забрудниш спідницю? От біда! А ми ж стільців не маємо...

1-ий побратим: Сідай на мене! (Лягає дотори спиною)

2-ий побратим: Краще на мене, я м'який! (Теж лягає)

Еней: Киш! Ач, які мудрі! (Знімає з себе кунтуш, підстеляє дівчині, каже) — Ось сюди, дівчина, сюди. Цей кунтуш чистенький, я його зняв з убитого татарського мурзи й переробив на запорозький.

(Сідають, ідять саламаху.)

Еней і два побратими співають:

Гей, нуте, хлопці,
Славні молодці.
Чом ви смутні,
Невеселі?
Хіба в шинкарки
Мало горілки,
Пива і меду
Не стало?
Заєса. Кінець першої картини

КАРТИНА ДРУГА

Світлиця. Еней і два побратими. Еней, одягнений, як і раніше, в розкішний запорозький стрій. Побратими — в широких шараварах, із шаблями при боці, але в піджаках і краватках.

Один із побратимів: Енею, та одягнись же, як слід. Бачиш, ми потрапили в Канаду, а тут по-запорозькому не вдягаються. Скинь хоч кунтуш!

Еней: Не скину! Щоб я відмовився від свого, з діда-прадіда встановленого звичаю? Не діждете! Он я чув, що в Україні люди повідмовлялись не лише від національного одягу, а й від рідної мови, цвіріньяють по-московському. А бодай би вам у пузі цвіріньяло! Ех, нема моїх хлопців-тряянців, крім вас, бродяг. Посідали б ми на ці

коляски, що без коней везуть, та й рушили б на Київ. А там узяли б за комір Верховну Зраду, Вуцвика й Цука, та під те місце коліном, коліном. (Показує, як саме) Ідіть, мовляв, під три чорти, не морочте голови людям своїм козомунізмом. А тоді рушили б на Москву...

Один із побратимів: Енею, покинь мріяти. Осьось, прийдуть земляки. Шарап покищо!

(З'являються: дівчина в українському одязі, дівчина в міні-спідничці і хлопець-бітнік у брудному одязі, з довгим волоссям, з гітарою через плече.)

Еней: О! Знову відьма, чи, пак, не відьма, а хто зна, що таке. Присідає, дивиться на голі ноги.) Чи в тебе матерії не вистачило? Чи тобі не холодно взимку? Бідна ти, бідна? Ось коли б я тебе зустрів після перемоги над сарацинами... скільки в нас тієї матерії було! До п'ят би собі спідницю пошила! (Помічає бітніка) — А.. це хто?

Дівчина в українському вбранні: Українець.

Еней: Українець? Отаке-о миршаве! А то, що в тебе? Кобза? А ну ж, заграй!

Хлопець-бітнік грає й співає:
Через поле тече річка,
А на річці мостик.
На мосту стоїть теличка,
А в телички хвостик...

Еней: (Знізує плечима) При чому тут хвостик? А?

Один із побратимів: Чепухова пісня, безідейна. А ну, давай Енею, нашої, похідної... (Співають спочатку втрьох, потім до них пристають інші.)

Ой, чи пан, чи пропав,
Двічі не вмирати.
Гей, нумо, хлопці, до зброй!
Нам поможе святий Юрій
І Пречиста Маті.
Гей, нумо, хлопці, до зброй!

Дівчина в українському вбранні: А ця краща, ій-бо!

Еней: Розуміється, краща. Позабували ви тут, на чужині, свої пісні, звичаї, традиції. А може, хоч танців не забули? Станцюйте, ми подивимось.

(Дівчина в міні-спідничці і хлопець-бітнік танцюють сучасний танець бугі-вугі з вихиласами й викрутасами, інші спостерігають.)

Один із побратимів (Регоче) -Ха-ха-ха! І не п'яні, а танцюють по-п'яному, чи по-собачому, не розберу. А цього танцю не вмієте? (Скидає шаблю, вихоплюється на середину й починає "гопачка". До нього приєднується дівчина в українському вбранні, потім другий побратим, потім Еней, потім хлопець-бітнік. Дівчина у вузькій міні-спідничці не може й стоять нерухомо.

R. CHOLKAN & CO. Ltd.

2204 Bloor St. W.
Toronto, Ont. M6S 1N4

INSURANCE FOR: FIRE, AUTO, LIFE
УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ,
НА АВТА, ВІД КРАДЕЖІ, НА ХАТУ.

Телефонуйте до
ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ
Tel.: 763-5666

Еней: (Спиняється.) — Ух, утомився. Сила не та! Раніше міг танцювати цілу ніч та ще й ранку трохи прихопиш, а тепер... (Сідає)

Дівчина в українському вбранні: А може, ви зголодніли? Може, чогось перекусимо?

Еней: У хворого питаєш? А, що в тебе є?

Дівчина в українському вбранні: Є гат-доги з муштардою, кока-кола..

Один із побратимів: Ішо?

Дівчина в українському вбранні: Зараз побачиш. (Дістає з шафки приготовані гат-доги й кілька пляшок холодних напоїв. Усі сідають біля стола. Еней відкриває пляшку, мрежиться в передчутті насолоди, ковтає й випльовує.)

Еней: Це ота гока-гола? Хай її монахи п'ють.

Один із побратимів: Заспіваймо тепер усі ко-зацької. (Співають.)

Ой, на горі та женці жнуть,
Ой, на горі та женці жнуть,
А по-під горою.
Яром-долиною
Козаки йдуть.
Гей, долиною, гей,
Широкою козаки йдуть...

Еней: Люби дівчата й шановні хлопці! Добре гуляти, але треба й діло робити. Завтра нам — у далеку путь-дорогу, на Україну. Тому, вибачте, мусимо виспатись, набратись сил. Отже, покищо прощавайте!

Дівчина в українському вбранні: (Підходить до Енея, обіймає його за плечі, просить) — Енеєчку, візьми мене в Україну. Я буду тобі... сорочки латати.

Еней: А нашо їх латати? Ми з ворогів нелатані знімемо. Тільки ж узяти тебе в похід... А, що побратими скажуть? У нас жінок у похід не брали...

Дівчина в українському вбранні: А я передягнуся в хлопця...

Еней: Хібащо передягнешся. Ну, добре, завтра побачимо, а тим часом гуд бай, панове!

Завіса. Кінець другої картини.

КАРТИНА ТРЕТЬЯ

Декорація та ж сама, що і в першій картині, тільки без могили. Еней муштрує побратимів, що стоять виструнчені й мовчазні.

Еней: А-ну, рівніше! Пузо, пузо втягни! Ач, як розледащилися від цивільного життя! Раз-два! Раз-два! Твердіше крок, вище голову! Раз-два! Кругом! Стоп! Відпочити! (Повчальним тоном) — Хоч ви мені й побратими, а розледащення не подарую. Наш шлях на Україну, розумієте? Бу-

Ростислав ВАСИЛЕНКО

НАША ПІСНЕ, ДЗВЕНИ..

Наша пісне, дзвени від зорі до зорі,
Розправляйтесь, крила орліні,
На весь голос співайте, старі кобзарі, —
Ще воскресне наш край, Україна!
Оживутъ ще зруйновані наші міста,
Розіллеться усмішка по селах,
І наллеться ще наша земля золота
Буйним цвітом, життєвим, веселим!
Дужче, струни, дзвеніть, вище голову, люд,
Хай в піснях, що їх серце співає,
Вороги прочитають і вирок і суд
І почують: рятунку немає!
І славетний Дніпро, що на хвилях швидких
Ніс страждання народнього піну,
Берегами своїми задавить отих,
Хто в безодню завів Україну!
Пройдуть роки, життя і в сторінках його
Затаврюється все пережите,
Про страждання і муки народу свого
Лии з підручників знатимуть діти.
То ж дзвени, вільний спів, від зорі до зорі,
Розправляйтесь, крила орліні,
На весь голос співайте, старі кобзарі, —
Ще воскресне Свята Україна!

1944

демо йти, а до нас приєднуватимуться десятки, сотні, тисячі, мільйони, і ми проженемо вуцвиків-цуциків, і на майдані святої Софії оберемо нового українського гетьмана, от тільки не знаю, кого...

Побратими: (В один голос) — Тебе!

Еней: Гм... Не знаю, чи впораюсь я з такою відповідальною посадою. Хібащо буде дуже грамотний генеральний писар...

Один з побратимів: Буде! Можна запросити якогось магістра...

Еней: Мені треба лагідного, дипломатичного...

Один з побратимів: Всі магіstri дипломатичній культурні, вони ніколи не пошлють до чорта, а скажуть: хай пан, з ласки своєї, піде до всіх чортів...

Еней: Ну, побачимо, ще маємо час на роздум. А де ж це наші канадські земляки?

(Вбігає дівчина, тільки вже не в жіночому, а в чоловічому, козацькому одязі, з вінком на голові)

Дівчина: Енеєчку! А я вже боялася, чи не рушив ти в похід без мене. Ти ж обіцяв...

Еней: (Прикладає палець до уст) — Тсс! А

нащо в тебе вінок? Зніми хутчіше!

Дівчина: Ой, це я забула! А в мене й шапка є. Ось!

Побратими: (Штовхають одне одного під боки, стиха рягочуть, обмінюються думками) — Диви, якого козака маємо... Коли й далі будуть такі ж подібні, то завоюємо ми не Київ, а хіба Бердичів... Цить, бо як почує Еней, намне нам чуба!

(В цей час появляється друга дівчина і хлопець-бітнік, обидва в українських убраних.)

Еней: О, це я розумію! Це наші справжні земляки. То що ж, будемо прощатись?

Хлопець: Візьміть нас із собою!

Друга дівчина: Візьміть!

Еней: Та чи ви витримаєте похід?

Хлопець і дівчина (Разом) — Витримаємо! Йі-бо, витримаємо!

Один з побратимів: А не прийдеться нам нести вас на руках?

Хлопець: Ні в якому разі!

Еней: Добре. Зараз влаштуємо вам іспит. У Бога віруєте?

Всі: Ві-ру-є-мо!

Еней: Москалів, русифікаторів України битимете?

Всі: Би-ти-ме-мо!

Еней: Смерти не боїтесь?

Всі: Ні!

Еней: Пішли! Себто, спочатку сядемо, щоб добре сідалось і на коня, і на... електричний стілець, якщо доведеться.

(Сіли. Помовчали.)

Один з побратимів: Стривай! А чи саламахи в дорогу приготували?

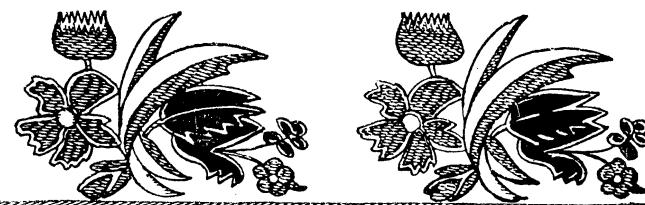
N. - J. SPIVAK LTD.

1158 Wonderland Road

LONDON, ONTARIO

N6L 1A6

(PRE-MIX CONCRETE)

Перша дівчина: С саламаха, є! Отут вона стоїть за дверима, беріть! (Кожен по-черзі йде за сцену й несе горщик саламахи)

Один з побратимів: Панове, а може, перед походом в Україну зайдемо до Трої? Казали ж, що вона недалеко, десь в Америці...

Еней: Ні, не зайдемо, бож не та тепер Троя, нема й богів, моїх родичів, які б нам помогали. Краще прямо в Україну — валити Верховну Зраду, Вуцвіків і Цуциків. Заспіваймо ж перед походом. (Співають)

Не пора, не пора
Комуністам московським служить.
Довершилась України кривда стара,
Нам пора для України жити!

Завіса. Кінець.

ЗБОРИ КОША С. В. ОДУМ-У КАНАДИ

Дорогі Друзі ОДУМ-івці!

Засідання Головної Ради Коша Старших Виходників ОДУМ-у Канади відбуваються в останній четвер кожного місяця, в одумівській домівці при 404 Бетирст вул., в Торонто, о 7:30 год. вечора.

Присутність нижчеподаних членів управи Коша є обов'язкова.

Голова — Василь Тимошенко
1-ий заступник — Віктор Ліщина
2-ий заступник — Таня Гладьо
Секретар — Віра Харченко
Фінансовий референт — Ірина Степова
Референт таборів — Павло Лисик
Референт зв'язків — Наталка Сандул
Референт спорту — Юрій Павлюк
Культурно-освітній реф.

Вільний член — Ігор Лисик
Контрольна комісія — Віктор Педенко
В найближчих місяцях збори будуть:

24-го квітня

Всіх зацікавлених ласкаво запрошуємо.

Г. Р. С. В. ОДУМ-у Канади

**ПРИЄДНАЙТЕ хоч ОДНОГО члена
до ОДУМ-у!**

КОНКУРС 1986

КОНКУРС НА СТАТТІ ПРО ЖИТТЯ В УКРАЇНІ В 1930-ІХ РОКАХ

Щоб одумівська і прихильна до ОДУМ-у молодь близче познайомилась з життям українського народу в Україні в 1930-их роках, проголошуємо конкурс на найкраще написані статті. Статті мають бути 500 до 2000 слів і мають бути подані джерела. Також мають бути залучені копії уривків важливіших джерел. Мова може бути неукраїнська, але переможець тоді отримає тільки половину призначеної нагороди.

Нагороди будуть слідуючі:

14-17 років 18-30 років

Перша	\$200	\$300
Друга	\$140	\$200
Третя	\$80	\$100

Нагороди є з фонду пам'яті **Катерини Мороз**. Цей фонд в сумі 10,000 дол. створили чоловік покійної Григорій Мороз і родина.

Жюрі робитиме рішення про зміст, вживання нових джерел і загальну вартість статей. Статті мають бути надіслані на адресу журнала "Молодої України" до 31-го грудня 1986 р.

Центральний Комітет ОДУМ-у

ЗБОРИ ОСЕЛІ «УКРАЇНА»

Рада директорів корпорації «Україна» повідомляє що загальні річні збори корпорації відбудуться в неділю, 20-го квітня, 1986 р., о 2-ій год. по обіді, на оселі «Україна», в Дорчестер, Онт., Канада (околиця м. Лондону).

На зборах: звіти членів дирекції про діяльність корпорації, звіт про підготовку до відзначення 10-літнього ювілею оселі; звіт контрольної комісії і фінансового контролера; вибір директорів корпорації, члена контрольної комісії та фінансового контролера.

Закликаємо всіх членів прибути

Зaproшуємо також на товариський обід членів корпорації що буде о 12:30 год. дня.

Іван Данильченко — 1-ий заст. голови та орг. реф. корпорації

Щоб заохотити одумівську молодь писати до свого журнала оповідання, статті, поезії, проголошуємо **конкурс на найкраще написані твори українською мовою**. Нагороди будуть такі:

1-ша:	\$ 200.00	2-га:	\$ 150.00
3-тя:	\$ 125.00	4-та:	\$ 100.00
5-та:	\$ 60.00	6-та:	\$ 50.00
7-ма: \$40.00			

Жюрі робитиме рішення про належний мистецький рівень і загальну вартість поданих на конкурс творів.

Твори мають бути надіслані на адресу журнала «Молода Україна» до 31-го грудня 1986 року, під псевдонімом, а прізвище з псевдонімом мають бути подані в окремім конверті.

Нагороди є з відсотків нерухомого фонду журнала «Молода Україна». Цей фонд започаткували Федір і Надія Бойко в 1982 році. Тепер він нараховує 7,697 дол. що склали:

\$4,006.00	Федір і Надія Бойко
\$1,000.00	Андрій Степанченко
По \$500.00	Головна Управа ТОП-у Канади, Ярослав і Тетяна Романишини, Іван Дубилко
\$201.00	Головна Рада СВ ОДУМ-у Канади
\$200.00	Колишня філія ТОП-у в Монреалі
\$100.00	Андрій Степовий
\$85.00	Василь Шимко,
\$50.00	Іван Даценко,
\$30.00	Дмитро Кірев
\$25.00	Родина Л. Мазурець, Ніна Яців.

Відсотки з фонду будуть річно призначатися молодим авторам.

Чеки просимо виписувати на «Moloda Ukraina». На пожертви будуть видані поквітування для звільнення від доходового податку.

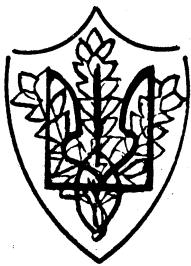
Центральний Комітет ОДУМ-у

S N I H HEATING & COOLING

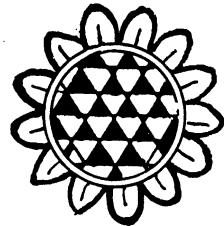
ВОЛОДИМИР СНІГ
Власник

11 Marmora St.
LONDON, ONT. N5Z 1Z4

Telephone
(519) 432-1983

СТОРІНКА ЮНОГО ОДУМУ

Дмитро КРАСИЦЬКИЙ

МАЛА НЯНЬКА

Літо й золоту осінь знову заступила зима. У хаті сіро. Через маленькі шибки вікон денне світло хмуро стелиться по долівці, по стінах, по сіруму закутку на лежанці і навіть заглядає на піч.

На запічку, закутаний у старе лахміття, сидів Тарас, поруч сліпенька сестричка Марійка, у колисці гойдався братік Йосип. Він ще маленький — сидіти сам не вміє. В повітрі борсаліся маленькі ручки, ловили вервечки.

Тарасові доручено няньчити малечу, бо Катрія сніданок готує, матері допомаге. Слухняний Тарас забавляє сестру Марусю, братіка Йосипа, розповідає їм казки, переспівує пісні, що мається і Катрія навчили. Маруся нічого не бачить. Схиливши голову, вона слухає, горнеться до Тараса, ховає свої руки в одежду. Йосип невлад махає рукою — йому зовсім байдуже, про що говорить мала нянька. Тарас пригадує нові пісні. Одні співає, другі розповідає.

Коли Катрія зварила картоплі, внесла з льюху миску огірків і шаткованої капусти, Тарас загорнув Йосипа, взяв його в оберемок і поніс на піл.

Йосип, опинившись у міцних обіймах Тараса, верещав не своїм голосом, виривався з рук. Та його не можна було залишати в колисці. Маруся почула, як запахло в повітрі рижієвою олією. Вона перелізла з запічка на піл, шукуючи руками шматка хліба і миску з картоплею.

Сидить на полу вся сімейка, затихло у хаті, тільки чути, як з насолодою плямкали губи, як хрумтіла під зубами сира капуста. Тарасові в руки попала підгоріла картоплина. Швиденько очистив її і зирнув на Микиту. Микита любить смажену картоплю та підгорілий хліб з твердою шкуринкою.

— На, Микито, твоя улюблена мені попалась. Микита мовчки взяв, подякував очима. Вдоволений Тарас чистив собі нову бараболю.

Після сніданку він знову бавив малого Йосипа. Коли добре нагуляв, поклав спати, сів над колискою і своїм мелодійним голосом заспівав:

Два півники, два півники
Горох молотили,
Дві курочки, дві курочки
До млина носили.

Співав про сороку-білобоку...

— Скільки пісень гарних на світі! На той рік я вже буду великий. Мати говорили: до школи підеш, навчишся читати, писати й малювати. Отоді я всі пісні спишу у велику книжку, а кругом обведу візерунками.

ПОРОЗКИДАНІ СКЛАДИ

З порозкиданих складів складіть імена найближчих осіб в дитинстві Тараса Шевченка.

1. Ім'я найстаршої сестри поета.
2. Ім'я приятельки з дитячих його літ.
3. Імена двох молодших сестер Тараса.
4. Ім'я старшого брата і молодшого.
5. Імена Шевченкового батька і матері.

ЙО РИ КА СИП НА ТЕ ГРИ
МА РИ ГО РІ НА РІЙ Я
ОК КА МИ СА ТЕ КИ НА
РИ ТА Я НА.

Відповіді шукайте на сторінках цього журнала.

К. Трутовський — Малий Тарас з сестрою Катериною.

Кость ПРОХОРЕНКО

ПРОМЕТЕЙ РОЗКУТИЙ

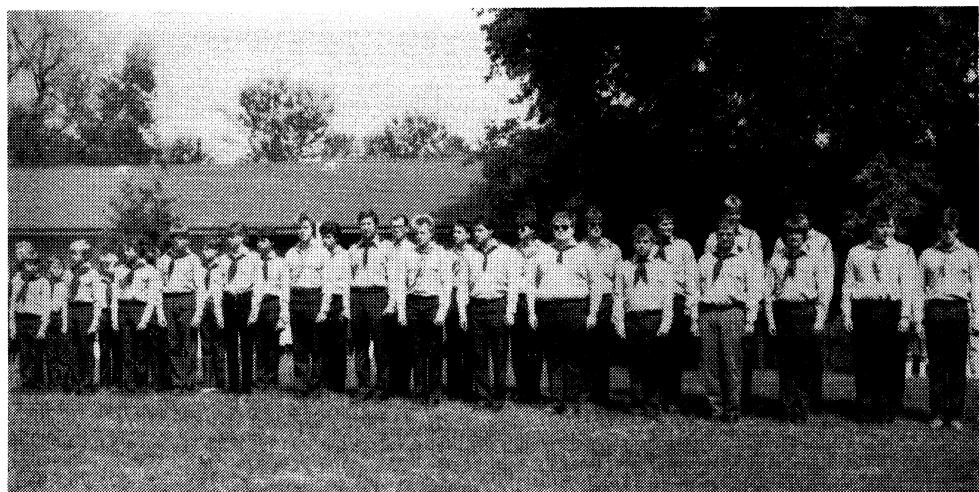
В сім'ї вольній, новій
Своїм віщим словом
Наш Тарас родючу ниву засіва.
Прометей розкутий
Нами не забутій.
Це про нього пісню бандурист співа:
«Ластівки літають,
Ластівки кружляють,
Над гаями в'ються птахи навкруги.
І радіють люди:
«День погожий буде,
Закосичить сонце росяні луги».
По стежині кожній,
Люди подорожні
На Тараса гору все ідуть, ідуть.
Їх співець вітає,
Руки простягає,
І на світлих лицах посмішки цвітуть.
А Тарас сміється:

«Хто за волю б'ється, —
Завжди переможе сили вражі, злі.
Вольній слов'яни,
Вірте, час настане, —
Скрізь порвуть кайдани люди на землі!»
Ластівки літають,
Ластівки кружляють,
Над гаями в'ються птахи навкруги.
Сонце в небі сяє,
Землю осяває,
І Дніпро могучий плеще в береги.

Київ

**УПИСУЙТЕ своїх дітей до роїв Юного
ОДУМ-у!**

Хлоп'ячий відділ.

Дівочий відділ.

**„Веснянка“ танцює
Вечерниці“**

Одумівська зустріч 1985 року. Оселя „Україна“, 1 вересня, 1985 р.

Світлини Івана Корця.

**Команда і почесні гості
під час піднесення прапорів**

**Старші Виховники
Провідники ОДУМ-у під час
піднесення прапорів**

Гурток юних одумівців

MR. N. HAWRYSH. 375
16 INDIAN ROAD CR.
TORONTO, ONT.
M6P 2E8

МОЛОДА УКРАЇНА

If not delivered please return to:

Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

**КРЕДИТОВА СПІЛКА "СОЮЗ" —
ПОВНІСТЮ ДО ВАШИХ ПОСЛУГ**

Зaproшуємо Вас познайомитись із нашими фінансовими послугами і вибрати одну з них яка буде найбільше вигідна Вам. Чекові конта, ощадничі конта, Р.Р. С.П., Р.Г.О.С.П. (на закуп першої хати), різні позики, грошеві перекази, чеки для подорожуючих, і багато більше. Ваша Кредитова Спілка має великий вибір фінансових послуг щоб задоволити Вашу потребу. Розрахуйте на нас із повним довір'ям на позики із найнижчими відсотками і дорадчу обслугу. Ми є Кредитова Спілка "СОЮЗ" яка є повністю до Ваших послуг. Звертайтесь до нас за всіма Вашими фінансовими потребами.

2299 Bloor St. West 406 Bathurst St.
Toronto, Ontario M6S 1P1 Toronto, Ontario M5T 2S6
Tel. 763-5575 Tel. 363-3994

9:30 am-6:00 pm	Понеділок	12 noon-5:00 pm
9:30 am-6:00 pm	Вівторок	10:00 am-5:00 pm
9:30 am-6:00 pm	Середа	10:00 am-5:00 pm
9:30 am-8:00 pm	Четвер	10:00 am-5:00 pm
9:30 am-8:00 pm	П'ятниця	10:00 am-7:00 pm
9:00 am-3:00 pm	Субота	9:00 am-3:00 pm

Ціна 1.50 дол.
в США і Канаді

**ARMADALE
MEAT PRODUCTS LTD.**

НАЙКРАЩІ М'ЯСНІ ВИРОБИ

В ТОРОНТО І ОКОЛИЦІ

Крамниця при вул. Блюр коло Джейн
Власник ІВАН ЛЕХНОВСЬКИЙ

2404 Bloor Street West
Toronto Ontario, M6S 1P9

Tel.: (416) 767-3424

SIPCO OIL LTD.

HOME COMFORT DIVISION

83 Six Point Road
Toronto, Ontario M8Z 2X3 — Tel. 232-2262

1. Доставляє найкращої якості опалову оливу та дає безкоштовне чищення печей і обслугу
2. Вкладає і фінансує нові печі ("форнеси")
3. Вкладає прилади до звогчування повітря ("гюмідіфайрс")
4. Все фінансиємо на догідні сплати

— 24-годинна обслуга —

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ВДЕЛЬ І ВНОЧІ:
232-2262

Свої рахунки можете платити безкоштовно у Community Trust Co. — 2299 Bloor St. W.

Провадимо також власні бензинові станції під назвою SIPCO. Просимо наших відборців заіджджати до наших SIPCO і наповнити авта бензиною.